

ПРИВІТ УЧАСНИКАМ ПЛЕНУМУ КОМИТЕТУ ЛКСМУ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА НАУКОВІ ЧАРДИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського ордена Трудового Червоного Прапора державного університету ім. І. І. Мечникова

РІК ВИДАННЯ
XXXVI

№ 13 (996)
10 КВІТНЯ
1970 р.

Ціна 2 коп.

Делегат XVI з'їзду комсомолу

Є люди, зустрівшись з якими, самому хочеться зробити щось приемне, хороше. Подібне відчуваєш після зустрічей, розмов з Валею Прохоровою — секретарем комсомольського бюро механіко-математичного факультету.

Жити, так би мовити, врівень з цією дівчиною — це значить, жити ділами свого факультету, переживати за своїх товаришів, бути самокритичними і цілеспрямованими.

До університету Валя Прохорова прийшла три роки тому. Перед цим працювала вожатою піонерського табору «Молода гвардія». Прийшла — і серйозно взялась за навчання, за громадську роботу. У заліковій книжці з'являлися лише п'ятірки, а комсомольські доручення виконувала швидко, бездоганно. Валя — організатор недільників, зустрічей студентів з гостями, багатьох корисних починань.

Товариші помітили ентузіазм дівчини і обрали її комсоргом курсу, а згодом — секретарем факультетської комсомольської організації.

Зрозуміло, що турботу у дівчини прибавилось. Тепер же відповідаєш за успішність на факультеті, за стан дисципліни, за дії і вчинки кожного комсомольця.

Звичайно, є комсомольське бюро факультету — колективний орган. І воно вирішує комсомольські справи. Але ти ж секретар. Ти очолюєш бюро, ти повинен бути взірцем для інших так, як ніхто. І прислухаються до твоєго голосу, до своїх порад. І від того, наскільки вони будуть слушними, залежить у значній мірі стан учбової та виховної роботи. Про це Валя завжди пам'ятає.

На факультеті відбулося засідання студентського гуртка, прой-

шла спортивна олімпіада, чи здійснено виїзд художньої самодіяльності у село. У цьому, як і в безлічі інших справ, заслуга секретаря Валі Прохорової.

В арсеналі діяльності вожака молоді безліч форм і методів роботи. Тут і збори, і щоденні розмови з студентами-колегами, і комсомольські доручення, і засідання бюро.

Валі довіряють. Свідченням цього є те, що товариш обрали її делегатом на XVI з'їзд ВЛКСМ.

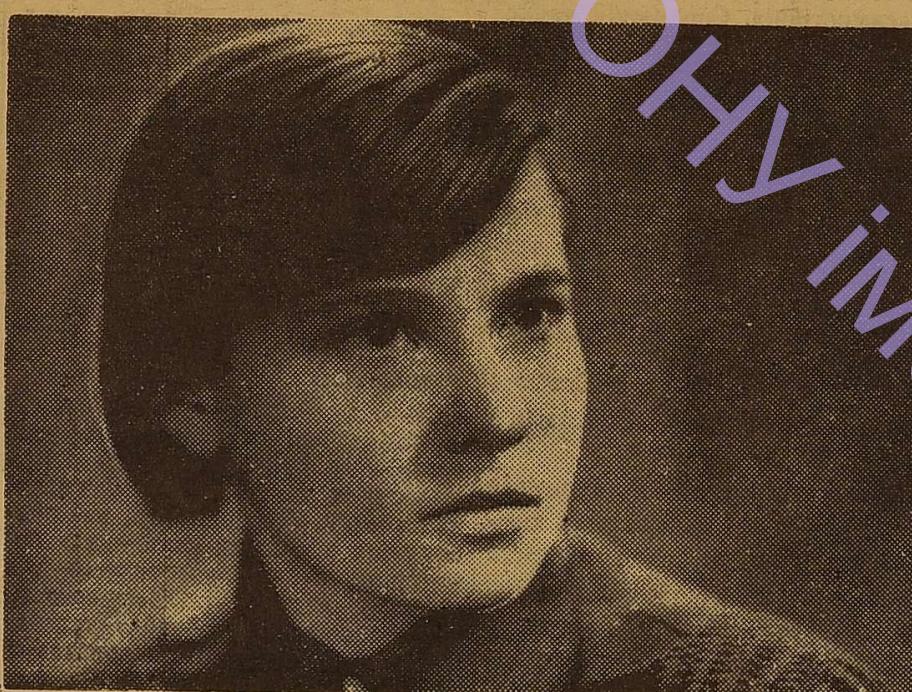

Фото В. ШИШІНА.

УРОЧИСТА ПОДІЯ

В нашому університеті відбулася визначна подія — відкриття кімнати імені Володимира Ілліча Леніна.

Вранці біля аудиторії № 61 головного корпусу зібралися представники ректорату, партійної, комсомольської, профспілкової організацій вузу, вчені, студенти, співробітники.

Перед широкою розчиненими дверима аудиторії ректор університету професор О. В. Богатський привітав усіх з знаменним днем в історії вузу і сказав:

— В аудиторії імені В. І. Леніна, яку ми сьогодні відкриваємо, відбудутимуться різні урочисті події в житті колективу. Тут будуть проходити засідання активів, зустрічі викладачів, студентів з нашими гостями. Тут читатимуться і лекції. Право навчатись в аудиторії одержуватимуть кращі групи.

Аудиторія оснащена найновішою технікою. В ній демонструватимуться фільми і діафільми.

— Над створенням Ленінської кімнати, — сказав ректор університету, — суміліно потрудились робітники, техніки, художники, фотографи. І ми від щирого серця дякуємо їм за їх працю.

Наступає урочиста хвилина — тов. Богатський переходить червону стрічку, і всі заходять до аудиторії.

Займає почесні місця президія.

Перед присутніми виступили завідувач кафедрою наукового комунізму доцент Д. М. Щербаков, секретар комітету комсомолу університету Т. Ткаченко. Вони підкреслили актуальність відкриття Ленінської кімнати і запевнили присутніх, що вона стане центром ідейно-політичного загартування юнаків та дівчат.

Л. ШВІДЧЕНКО

ВСІ НА ЛЕНІНСЬКИЙ СУБОТНИК!

ЗАВТРА ВСЯ КРАЇНА ВИЙДЕ НА ВСЕСОЮЗНИЙ ЛЕНІНСЬКИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ СУБОТНИК, ПРИСВЯЧЕНИЙ 100-РІЧЧЮ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. І. ЛЕНІНА.

СТУДЕНТИ, УСІ СПІВРОБІТНИКИ УНІВЕРСИТЕТУ ПРАЦЮВАТИМУТЬ У НЕДІЛЮ, 12 КВІТНЯ.

ТОВАРИШІ! ВІЗЬМЕМО АКТИВНУ УЧАСТЬ У РОБОТІ ПО ВПОРЯДКУВАННЮ НАШОГО МІСТА-ГЕРОЯ. ОЗНАМЕНУЄМО ЛЕНІНСЬКИЙ ЮВІЛЕЙ НАПОЛЕГЛИВОЮ, САМОВІДДАНОЮ ПРАЦЕЮ!

Сьогодні відкривається УРОЧИСТИЙ ПЛЕНУМ комітету комсомолу ОДУ, присвячений 100-річчю з дня народження В. І. ЛЕНІНА

В ПАРТКОМІ ОДУ

Партійний комітет розглянув на своєму засіданні питання зустрічі 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, план проведення Ленінського суботника, підсумки Ленінських днів науки в підшефних районах області.

З повідомленнями в цих питаннях виступили заступник секретаря парткому університету В. І. Світличний, член парткому Л. Х. Калустян, заступник секретаря парткому з організаційно-партийної роботи Г. П. Плосконос.

Партком схвалив заходи по зустрічі ювілею вождя, план проведення 12 квітня ц. р. колективом університету Ленінського суботника, підсумки проведення Ленінських днів науки.

Партком обговорив також стан фізичного виховання студентів, розвитку спорту в університеті. З доповідю в цьому питанні виступив завідувач кафедрою фізичного виховання тов. Балько.

Відзначивши позитивну роботу, яку здійснює кафедра щодо фізичного виховання студентів, спортивно-масової роботи, партком виявив і серйозні недоліки у цій справі. Заняття зі студентами проводяться іноді на низькому учбово-методичному рівні, графік учбового процесу не повністю відповідає вимогам програм, низький процент відвідування студентами занять, не на достатньому рівні здійснюються робота з військово-патріотичного виховання юнаків та дівчат.

Партком виявив й чимало недоліків в спортивно-технічній підготовці студентів.

Прийнято рішення, спрямоване на усунення відмічених недоліків. Контроль за його виконанням покладено на заступника секретаря парткому Г. П. Плосконоса.

СКЛАДОВА ЧАСТИНА УЧБОВОГО ПРОЦЕСУ

КРІМ підготовки молодих спеціалістів, наш університет сприяє підвищенню кваліфікації викладачів суспільних дисциплін технікумів та професійно-технічних училищ України, Російської Федерації, Грузії, Молдавії, Азербайджану, Дагестану та Народної Республіки Болгарії.

Здійснюється ця робота на факультеті підвищення кваліфікації за складеними учбовими планами і програмами з політекономії, історії КПРС, філософії, наукового комунізму, психології, педагогики та інших дисциплін. Основну увагу в учбовому процесі ми звертаємо на підвищення теоретичного і методичного рівня викладання суспільних дисциплін, узагальнення і поширення передового досвіду працівників середньої спеціальної освіти, прищеплення навиків у користуванні технічними засобами для пояснення матеріалу.

Значну увагу приділяемо розробці методики організації самостійної роботи і технічної творчості учнів.

В учбовій роботі по підвищенню теоретичного і методичного рівня викладачів досягнуто значних успіхів. Ми отримуємо чимало листів, у яких наші «студенти» повідомляють, що, навчаючись на курсах, вони доповнили свої знання значним теоретичним багажем, більш досконало опанували методику читання лекцій і проведення семінарів.

Заслужити такі відгуки нам вдається копіткою і наполегливою працею, використанням різноманітних форм учбової роботи. На лекціях і семінарських заняттях,

наприклад, крім роз'яснення відповідних питань, узагальнюється все краще, що є у викладанні суспільних дисциплін в середніх учбових закладах.

До проведення занять на факультеті залишаємо таких вчених університету, як професори К. Д. Петряєв, Д. Г. Елькін, М. Ю. Раковський, доценти О. Г. Лобунець, З. В. Першина, Т. М. Федотова, кандидати наук Л. А. Левченко, М. М. Мацюк та інші.

Та в справі підвищення кваліфікації викладачів суспільних наук є незирешені питання. Слухачі факультету повільно опановують навиками користування технічними засобами в учбовому процесі. Це, насамперед, тому, що у нас немає обладнання як слід науково-методичного кабінету. Викладачі факультету повинні виготовити для слухачів чимало учбово-методичних посібників. Поки що їх немає, а тих, що є, невистачає. Назріла потреба створити кабінет методичної роботи, де були б збережені відповідні технічні засоби і література. Крім того, найближчим часом викладачам факультету треба відібрати найбільш характерні випускні роботи з метою узагальнення кращого досвіду викладання.

У технікумах та професійно-технічних училищах є чимало здібних учнів. Але організувати їх технічну творчість викладачі часто не вміють. Очевидно, нам потрібно їх цьому навчати більш цілеспрямовано.

Д. ДРАГОМАРЕЦЬКИЙ,
декан факультету
підвищення кваліфікації.

ЮВІЛЕЮ ВОЖДЯ ПРИСВЯЧЕНА

Днями кафедра наукового комунізму провела на п'ятому курсі юридичного факультету чергову науково-теоретичну конференцію на тему: «Ленінський етап в розвитку теорії наукового комунізму».

На конференцію було подано 25 рефератів, присвячених проблемі розвитку В. І. Леніним теорії наукового комунізму. Шість з них були зачитані на конференції.

З повідомленням «Ленінізм — творчий розвиток марксизму в нових умовах. Інтернаціональний характер марксизму-ленинізму» виступив студент І. Індукторов. Доповідь на тему: «Розвиток В. І. Леніним вчення про всесвітньо-історичну роль пролетаріату» зробив студент А. Костенко.

Доповіді студентів Н. Савиной та Т. Куцак були присвячені питанням розвитку В. І. Леніним вчення про революційну партію і диктатуру пролетаріату. А студент Г. Полевий розповів про значення боротьби ленінізму з опортунізмом, ревізіонізмом і сектантством в сучасних умовах.

Доповідь студентки М. Черніко вої була присвячена матеріалам міжнародної Наради комуністичних і робітничих партій (1969 р.).

Учасники конференції прослухали також виступи завідуючого кафедрою наукового комунізму доцента Д. М. Щербакова та кандидата філософських наук Р. А. Личковського з питань ідеологічної боротьби на сучасному етапі.

Л. ЩЕРБИНА.

СТУДЕНТСЬКА РАДА А ЩО ЦЕ?

— Дивне запитання, — скажете одині з них, де живуть студенти філологічного факультету, він виявився незадовільним. Яких же заходів вжили до мешканців цієї кімнати студрада? Ніяких. І це тоді, коли порушення санітарних правил тут ввійшло у систему.

Правда, про результати перевірки було подано рапорт декану філологічного факультету, підписаній головою студради О. Переクロстом. Цим студрада й обмежилася.

Подібні факти навіть не обговорюються на засіданнях студентської ради. Очевидно, до органу самоуправління гуртожитку обрано безініціативних, випадкових осіб, що не вболівають за доручену справу.

У жовтні минулого року на комсомольських зборах філологічного факультету студенти критикували студраду. Потім пройшли збори у гуртожитку. Та на цьому все заекінчилось. Про рішення, спрямоване на поліпшення роботи студради, забули. Досі у гуртожитку незадовільний санітарний стан, на низькому рівні виховна робота. А студрада мовчить.

Леонід ПЕЛЬЦМАХЕР,
Михайло САЕНКО,
наші кореспонденти.

Нешодавно було перевірено санітарний стан кількох кімнат. В

НАУКА НАВЧАННЯ І НАВЧАННЯ НАУЦІ

М. КРАСНОВ,
перший заступник міністра
вищої і середньої спеціальної
освіти СРСР.

потоками і групами. Міністерство затвердило експериментальний типовий проект замкнутої системи телебачення, який вже прийнято декількома вузами.

Техніка впевнено входить у життя вищої школи, і наш обов'язок — збільшити темпи і масштаби вузівської технічної «революції». Ми працюємо над створенням педагогічно доцільного комплексу технічних засобів, які взаємно зв'язані і доповнюють один одного. В такому комплексі буде чітко визначене призначення кожного пристрою, його вага і місце в щоденному вжитку засобів, доступних кожному викладачеві.

Можливості застосування нової техніки невичерпні. Візьмемо, як приклад, такий важливий елемент управління, як збір, зберігання, перероблення і подача інформації про різні сторони діяльності вузу і його підрозділів. Колектив вузівських вчених розробляє таку

автоматизовану систему управління, яку пропонується впровадити спочатку в окремих вузах, потім — в межах адміністративно-територіальної одиниці, яка об'єднує групу навчальних закладів, і, нарешті, охопити цією системою вищу школу в цілому.

Особливу роль повинна відіграти наукова організація навчання на кафедрах суспільних наук. Вміле, гнучке поєднання учебової роботи з виховною, посилення творчих початків у викладанні — ось форми її вияву.

Втім, органічна єдність багатства інформації і наукової, філософської, ідейної переконаності — вимога, яку ми можемо поставити до будь-якої кафедри.

Наука партійна, і викладачі загальнонаукових, інженерних і всіх інших дисциплін повинні роз'яснювати студентам джерела принципових наукових розходжень з нашими ідейними противниками.

Відомо, наприклад, що величезні досягнення одержали уборів телепередачі, які транслюються з студій великих вузівських центрів. Лекції видатних вчених, експерименти, які проводяться в кращих наукових лабораторіях, стають доступними для великих аудиторій. Висуваються ідеї розширення учебного телебачення з допомогою використання штучних супутників Землі.

Перспективне і внутрішне вузівське віднання з власного телеканалу, яке дає змогу найбільш кваліфікованим викладачам проводити заняття одночасно з декількома

УРАГУ — НАВЧАННЮ І ДИСЦИПЛІНІ

Днями відбулися відкриті партійні збори колективу механіко-математичного факультету. В їх роботі взяли участь професорсько-викладацький склад, комсомольський і профспілковий активи.

З доповідю про стан навчання та дисциплін на факультеті виступив заступник декана доцент В. А. Андріенко.

В дебатах виступили професор Ю. І. Черський, доценти Т. І. Матвієнко, М. С. Синюков, старший викладач Г. Д. Афіоненов, студенти В. Стогнійчук, Т. Кувирченко, В. Альохіна та інші. У їх виступах було охарактеризовано стан справ на кафедрах і в акаадемгрупах.

Збори прийняли рішення, спрямоване на зміцнення учебово-трудової дисципліни в колективі, мобілізацію його зусиль на гідну зустріч Ленінського ювілею.

Напевне, жодна сторона вузівського життя не викликає зараз більшого інтересу педагогів-дослідників, ніж методика, головне призначення якої оптимізація всіх видів заняття і перш за все — лекції. Лекція була і залишається незмінною основою навчання у вищій школі, твором наукової думки і естетики слова, ідеальним способом викладання.

З сфери хороших побажань в сферу жорсткої ділової необхідності перейшло навчання студентів навикам практичної, творчої діяльності. Народились нові форми заняття — наприклад, економічні (частіше всього управлінські), ігри, аналіз реальних господарських ситуацій. Розвиток творчих здібностей молоді, виховання дослідників вирається в недосконалість методики, яка поки що з неохотою рахується з тим, встановленим психологами, впертим фактом, що мислення найбільш продуктивне в проблемній ситуації, а знання — лише засіб її вирішення.

Зовсім особливе місце в системі занять посідає самостійна робота студентів, вміння індивідуально набувати знання. Чи існують для цього об'єктивні умови? Не всюди. Щоб їх створити, слід, в свою чергу, вивчити всі особливості учебного процесу даної дисципліни.

Наївно і шкідливо зводити діло до механічного перенесення окремих тем з графи «лекційні» в графу «самостійні». Справжній науковий режим самостійних занять передбачає раціональний відбір домашніх завдань, їх хронометраж, педагогічне осмислення. Науково обґрунтована методика розумової практи — для студента майже «терра інкогніта». Частіше всього він і поняття не має про технологію цього виду людської діяльності, про гігієну її і психологію, про спеціально призначений для неї технічні засоби і т. д.

Своє місце в ряду вузівських проблем посідає ПЕРЕВІРКА ЗНАНЬ.

Поряд з підсумковими іспитами та заліками, які завершують певний етап навчання, дуже корисний контроль за поточного успішністю. Досвід окремих вузів переконує в тому, що міцність засвоєння помітно підвищується, коли постійний контроль охоплює невеликі дози інформації, а проміжні перевірки — більш значні розділи курсу.

Але й тут є своя небезпека —

Нещодавно кафедра фізичного виховання організувала змагання студентів з військово-прикладних видів спорту. Юнаки навчалися володіти зброєю, засобами зв'язку, автомобілем.

На фото М. Проскурніків студент четвертого курсу фізичного факультету В. Сидоров біля апарату зв'язку.

А. МИКОЛАЄНКО.

Дні сміху на мехматі

Критерієм згуртованості і дружби в колективі можна вважати традиції, які зародилися в ньому. Вони — наслідок його життя, діяльності.

В студентському середовищі — це і романтика пошуку, і запал молодості, що повністю підтверджується традицією мехматян — відзначити 1 і 2 квітня день свого факультету, на який з'їжджаються гости з Москви, Ленінграда, Києва.

Цього року нікого вже не зупиняло застереження плакату над головними сходами: «Хай неувідеє сюди той, хто не знає геометрії!». Всім було відомо, що господарі вибачать гостям за некомпетентність у цій галузі науки. Головним для мехматян було довести, що математика найважливіша наука, а самі студенти — винахідливі, кмітливі, веселі.

А вони хотіли, що могли переконати в цьому.

Після перших «лекцій», які проводили п'ятикурсники, двоє юнаків ділилися враженнями:

— Здорово у «викладача» виходить: фізики — додаток математики, хімія — додаток фізики, — сказав один з них. — Тільки й чути від нього: «Хай живе математика кругом та навколо!».

— Фанатики у науці — це взагалі непогано, — посміхнувся інший.

На «проспекті» імовірності та на «вулиці» з назвою «Декан-ад» висіло 23 плакати, 11 стінгазет з жартами, гумором.

10 годин 40 хвилин ранку — урочистий момент свята. На вікнах у великій аудиторії опустили штори. В межах свічок все здавалося таємничим: і обличчя сусідів, і їх шепті, і притишений сміх. Коли внесли предмети культу — томи Бухгольца і Фіхтенгольца, наступила тиша. Студенти приймали клятву:

— Поклавши два пальці на три томи Бухгольца і три пальці на два томи Фіхтенгольца, клянемось...

Вони клялись в безмежній вірності «царіці» наук — математиці, назавжди, навічно.

Після церемоніалу один першокурсник, приковавши до підліжника значок мехмату, звернувся до товаришів:

— А чи схожий я тепер на справжнього математика?

— Дуже, — погодились вони, а один з хлопців додав:

— Зупинка за малим: дисертацію, Нобелівською премією.

Напевне, найцікавіше те, що у святі мехмату беруть активну участь як студенти, так і викладачі. Як приклад — КВК. Зустрічались команди веселих викладачів (КВВ) і веселих студентів (КВС).

Капітан КВВ Юрій Михайлович Шмандін знайомив глядачів з

залом «Правила хорошого тону складання іспитів», подані командами! Адже таке не часто почуюш від викладача: «Заохочувати шпаргалки, бо вони свідчать, коли не про розум студента, то про його працевлаштність», чи: «Студент, не перевчай, інакше поставиш викладача в тупик».

Виграла, звичайно, команда веселих викладачів. Це тому, — про коментували студенти, — що у них немає попереду сесії і розподілу.

Зате у футбольному поєдинку переможцями вийшли студенти — три рази влітав м'яч у ворота викладачів.

членами своєї команди. Під час цієї церемонії в залі чулися здивовані вигуки нематематиків:

— Це, праворуч, правда професор? Чи мені не почулось?

— Ну, Черський.

— Дивно... Професор — і на сцені... І через хвилину до сусіда:

— А як на іспитах?

— Всяке буває...

З яким захопленням сприйняв

У дні свята мехмату не було викладачів і студентів, були лише мехматяни, старші і молодші, які сміялися, жартували, співали, яким заздрили всі глядачі-болільники.

Б. ЛІДЬОВА.

На фото В. ШИШІНА: член команди веселих студентів веде репортаж з футбольного матчу.

конані майстерно і оригінально. Це такі фото, як «Дебют», «Редактор», «Портрет», «Мати» та ін.

У своїх творах автор прагне розкрити характер, внутрішній світ героїв. Для зйомок він обирає найбільш характерні сюжети і композиції.

Подальших тобі успіхів, Геннадіо!

Ю. ПЕТРЕНКО.

ДІРИГЕНТ.

Фото Г. М'ягкова.

ВИСТАВКА ФОТОАМАТОРА

Студентам нашого університету добре відомі фото Геннадія М'ягкова — студента п'ятого курсу філологічного факультету. Часто їх вміщують газета «За наукові кадри», обласні видання. Тому зрозумілій той інтерес, з яким студенти переглядали фотовиставку аматора, влаштовану на механіко-математичному факультеті.

Більшість робіт Г. М'ягкова ви-

ПРОПАГАНДА. ПРОПАГУВАТИ. ПРОПАГАНДИСТ.

В українській літературній мові є чимало слів, що вживаються в літературних мовах багатьох народів. Їх називають словами-інтернаціоналізмами. До слів-інтернаціоналізмів належать і слова пропагувати, пропагандист, пропаганда, хоча вони в різних мовах і мають дещо іншу структуру та вимову.

Слова пропагувати, пропаганда, пропагандист за походженням є латинськими. Спочатку в латинській мові з'явилось дієслово пропагаре (укр. пропагувати), яке могло вживатись у таких значеннях: прищеплювати, розмножувати, розсаджувати, розводити; розширяти, розсувати; зберігати, залишати. Згодом від основи дієслова пропагаре в латинській мові утворилися іменники пропаганда і пропагатор (укр. пропагандист), які в ній могли вживатись у таких значеннях:

Пропаганда — прищеплення, розмноження, розсаджування; збереження, передача з покоління в покоління.

Пропагатор (пропагандист) — особа, яка прищеплює, розмно-

жує, розсаджує, розводить щось, наприклад, виноград; особа, яка розширяє можливості, межі, продовжує, наприклад, діяння закону, влади намісника тощо.

Наведені значення коментованих слів свідчать, що в латинській мові вони спочатку вживались тільки в сільськогосподарській лексиці. Лише згодом вони поступово в переносному значенні стали вживатись і в суспільно-політичній лексиці. Так, у XVII ст. в Римі католики організували таємне товариство «Пропаганда», мета якого була — поширювати католицизм серед народів усього світу. З цього часу коментовані слова стали вживатись не тільки в латинській, а й у багатьох європейських мовах у таких значеннях:

Пропагувати — поширювати католицизм, його догмати. Пропаганда — поширення католицизму, його догматів.

Пропагатор (пропагандист) — поширювач католицизму, його догматів.

В епоху ростучого капіталізму, в роки французької революції, ці слова з культово-релігійної лекси-

ки були перейняті в суспільно-політичну лексику світського характеру. У французькій мові вони стали вживатись у таких значеннях:

Пропагувати — поширювати погляди, ідеї, гасла якогось класу, партії, щоб відмобілізувати маси на їх здійснення.

Пропаганда — поширення поглядів, ідеї якогось класу, партії, щоб знайти собі прихильників і оборонців, щоб повести за собою маси.

Пропагандист (вперше у французькій мові замість латинського пропагатор) — особа, яка поширює погляди, ідеї якогось класу, партії, щоб знайти підтримку серед мас в обороні інтересів цього класу, партії.

З таким значенням ці слова з французької мови і були запозичені в середині XIX ст. в російську та українську літературні мови. Тепер слова пропагувати, пропаганда, пропагандист у нашій

літературній мові вживаються в такому значенні:

Пропагувати — поширювати в усній чи друкованій формі марксистсько-ленінське вчення, програму Комуністичної партії, її завдання в той чи інший момент шляхом детального, глибоко аргументованого роз'яснення.

Пропаганда — поширення в усній чи друкованій формі марксистсько-ленінського вчення, програми й завдань Комуністичної партії шляхом, детального, глибоко аргументованого роз'яснення їх широким масам.

Пропагандист — особа, яка детально, всебічно, теоретично правильно й глибоко викладає й популяризує серед широких мас в усній чи друкованій формі вчення марксизму-ленінізму, програму й завдання Комуністичної партії.

В. І. Ленін протягом усієї своєї діяльності завжди дуже багато уваги приділяв саме політичній пропаганді, зокрема через пресу, газети. Так, у 1901 р. в статті «З чого почати» він писав: «Нам потрібна насамперед газета, — без неї неможливе те систематичне

НЕДОСТАТНІЙ КОНТРОЛЬ

Група народного контролю університету перевірила відвідування студентами лекцій. Що показала ця перевірка? Як виявлено, багато лекцій пропускають студенти як денної так і вечірнього навчання. Так, на лекцію з педагогіки не з'явилося 39 студентів четвертого курсу, а на лекцію з політекономії — 35. Лекцію з фізікії під час перевірки не відвідало 30 студентів третього курсу.

Особливо часто пропускають лекції студенти-вечірники третього курсу. Так, на лекції з історичного матеріалізму з 60 студентів було лише 8. Це свідчить про слабкий контроль за відвідуванням з боку деканату та кафедр. Тому й очевидно, на хімічному факультеті ще низька успішність студентів.

В. ВІЛЬЩАНСЬКИЙ, голова групи народного контролю хімічного факультету.

Нещодавно в нашому місті проходив крос імені газети «Правда». Сотні юнаків і дівчат спортивних товариств вийшли на стартові діржки. Були серед них і легкоатлети нашого університету.

В забігу на 1000 метрів студентки Т. Платинська (хімічний факультет) та Л. Бакланова (механіко-математичний факультет) зайняли відповідно третє і четверте місця.

В забігу на 3000 метрів призове третє місце завоював студент фізичного факультету М. Ільченко.

В загальнокомандному заліку наші спортсмени програли лише команді педагогічного інституту.

А. ЛУПОЛОВЕР.

В нашому університеті навчається чимало студентів, які мають потяг до літературної творчості.

Одні пишуть вірші, оповідання, гуморески, інші прагнуть відобразити найхарактерніші явища на фотоплівці.

І нехай часто це не зовсім довершені в літературному відношенні твори, все ж вони свідчать про те, що їх автори намагаються шляхом образів, різноманітних художніх засобів, через призму своїх власних переживань і роздумів по-грамадянському осмислити пафос нашої епохи.

Займаються літературною творчістю не лише студенти, а й співробітники університету.

Віднині раз на місяць газета друкуватиме твори поетів, прозаїків, фотоаматорів з літературної сторінці.

Л. БЕЛОЗЕРОВА.

Откровение

Люблю минуты откровения
в душе,
Когда вдруг замечаешь
явное некстати:
во всей себе, в улыбке,
в советах, в разговорах,
даже в платье.
Когда все смотрят свысока
На глупенькую роль
наивнечкою девчурки,
А кто-то рвется в облака,
И где-то с вечностью играют
в жмурукі.
Кому-то открывается сам
Людвиг-Ван Бетховен,
И «Лунной» называет
в первый раз
Сонату под четырнадцатым
номером
Тот неизвестный в полуночный
час.
А кто-то поднимает на ладонях
Всю Землю и весь звездный
мир
От величайшего сознанья
Что понял, лишь поймал он
закон,
а не открыл.

МЕЧТА

Мы все Ассоли — стоящие
у причала,
Когда ветер морской
обнимает плечи.
В одно мгновенье становится
очень мало
Всего земного,
человечьего.
И хочется вдруг,
обгоняя ветер шалеющий,
Сквозь штормы
и крики чаек

Бежать по волнам,
ни о чем не жалея,
В объятья солнцу, бездумно,
отчаянно.
Но только руки тянутся
к восходу,
Зовущие, всесильные, как вера,
И тогда через моря и годы
Принцы к нам спешат
на каравеллах.

СВІТАНОК

(ЕТЮД)

Світанок, притрушений пелюстками яблунь, забрьоханий по коліна в росі, майже зробив свою роботу. Ось лише домальовує ліс і обрій та згортає з доріг туман у синю, з дірками, торбину.

Розчахнули свої віконниці трави — вирвався, сидачи на рясній гілці, білявенький вітерець і подався по тужавій стежці за молодими лошатками.

Тріпнули віями квіти, а під ними ще скаче на одній нозі сон-чарівник в одній вишиваці, шукаючи одіж, яку розкидав на листочках.

Розправив зросілі плечі світанок. Зняв бриля, витканим жайворонковими піснями. Вітер жмутком вітру піт.

Іде поміж селами прозоролосий легінь, виграючи синіми очима річок, ставків, криниць, переспівуючись студеним голосом з жайворонками, що розгойдаються

на піснях понад степом... А за плечима, спіткаючись об роси, пливе візок із зорями, які, ніби яблука, раз по раз падають далі на поле, в криниці, у коси і на срібні цілунки...

Заспівав ранок.

А світанок — вже скованався в яблуневім садку за селом...

Георгій ТАРЧЕНКО,
студент філологічного
факультету.

ОСТАННІЙ ДЗВОНИК

Якщо студентське життя починається з першого дзвоника, першого заліку і перших студентських канікул, то завершується воно зовсім несподівано — останнім дзвоником, останнім поглядом на каштани і море, останнім рядком дипломної, останнім букетом наставнику, останнім новим прізвищем у відділі кадрів (звичайно, це лише для дівчат) і... останньою стипендією.

Та, як кажуть, геть думи сумні!

Бо ж попереду знову — перший дзвоник на шкільному подвір'ї, перший учительський колектив, перший справді самостійний урок, перша зароблена плата, перші успіхи і... перші невдачі.

Невблаганий закон життя. Перший і останній. Зустріч і розлука. Передсвята і післясвята. Журба і радість життя, сповненого антонімів.

То ж нехай через них зростають і мужніють наші учні. Хай з пафосом і гордістю вша-

новують вони перших Буревісників, перші електричні сяїва, величні і важкі перемоги на фронті і в тилу, перші новобудови і перші борозни в новому житті.

Хай не пасують вони перед першими невдачами, хай уміють радіти і пломеніти від ранкової роси і світанкової думи. Хай у всьому будуть першим!

В. ДРОЗДОВСЬКИЙ.

ЯК Я ЧЕСТЬ ЗАХИЩАВ...

(ГУМОРЕСКА)

Сиджу якось у буфеті, кефір п'ю. Коли підбігає наш фізорг. Вдарив мене по плечу й каже:

— Шоб сьогодні о дев'ятадцятій нуль-нуль був у спортзалі. Честь факультету захищатимеш.

— Прийду, — кажу, — а з чого захи... — та й недоговорив. Бо фізорга вже й слід пропав. Вже чую когось біля деканату вербує.

Підвісся я і на третю пару пішов. Після занять — додому. Взяв у хлопців спортивну сумку і подався в спортивний зал.

Ось і він. Ого, скільки народу! Болільники, мабуть. А на стіні: «Першість вузу з боксу...». Тут у мене всередині ніби щось обірвалось. «Невже, — думаю, — фізорг сюди записав? Аж гульк і він. Вхопив мене, тягне в зал. Роздягнув, поставив на вагу.

— 70 кілограмів, — каже, — середня вага.

А я сам знав, що вага в мене середня. І по росту я теж середній. А фізорг мене далі повів. Обмотав руки бінтами, натяг на них рукавиці.

Стую я, занімів. Рукою, ногою ворухнути не можу. «Уб'ють же, як пить дать! Я ще в дитинстві першим тікав, коли хлопці бились. А тут боксері...».

Тут мене фізорг як стусане:

— Твій вихід!

Вийшли ми до рингу. Фізорг за руку підтримує. «Мабуть, — думаю, — боїться, щоб я не впав, а, може, щоб не втік...».

У кутку рингу якийсь здоровило стоїть — на мене чекає... Тут я ніби в підлогу вріс.

— Не піду, — кажу. А фізорг:

— Іди, бо попробуеш цього...

без рукавиці! — і кулач тиче.

Виліз я на ринг, на суперника

не дивлюся. Тільки чую шепче

фізорг:

— Йди одразу в атаку! Бий лівою, аперкотом!

— Еге, мабуть, він мене першим вдарить: і лівою, і правою, і аперкотом...

Стою. Падати приготувався.

Думаю: «Впаду одразу ж, може лежачого бити не буде».

А він все не б'є. Глянув я крізь стулени руки, а у моого противника щелепа трясеться. «Невже боїться?» — так думка і обтекла. Коли чую, його секунданти перемовляються: «Хоч би Юрка не поклічив. Перший раз хлопець на рингу».

«Так він теж новачок!» — я аж посміхнувся. А суперник, як побачив, що я посміхаюсь, так і затрусився. Придився я до нього — ніби й не такий він здоровило, як здавалося... А тут чую фізорга:

— Не стій! Бий!

Ну я й вдарив, лівою. Противник впав. Дивлюсь — плаче. Аж жаль його стало...

На цей раз мене переможцем нарекли. Фізорг поцілував. Двічі. У праву щоку.

Наступним моїм суперником був розрядник...

В. КОЗАК, студент філологічного факультету.

НА ГРАНІ

На дахах ледь сріблиться світання,
Прокидається сонна весна,
Я сьогодні стою на грани
Між тобою і усіма.

Ти і всі! О, яка різниця!

Тут — увага, а там — кохання,

Там — горить, а тут —

ледь іскриться.

Я сьогодні стою на грани.

Ти забув, ну, а інші кохають

І вітають себе сподіванням.

З ними я, хоч тебе чекаю

І сьогодні стою на грани.

На дахах задрімало смеркання,

Небо спить та не спить весна.

Вона теж зупинилася на грани

Між тобою і усіма.

Надія ОКОПНА,
студентка філологічного
факультету.

В Одесу прийшла весна.

Фотоетюд В. Синельникова.